

“AMİD”¹

Ali Emiri-i Âmidî

Âmid-i Sevdâ Gazetesi

7 Şubat 1325

Hazırlayan: Aziz AŞAN
Mardin Artuklu Üniversitesi

Devr-i istibdât ki seher-i süfliyanesiyle bütün erbâb-ı ‘irfan ve zekanın nümune-i mu’cizât kudret olan kalemlerini kırmış, lisanlarını ebkem etmiş, kitaplarını nar-ı lehîb-i nemrudaneye yakmış....

Cihan-ı hürriyet ve onun bedayi‘ behişt asârından bulunan gülistân-ı fazileti birer harabezâr hiçe hiçe döndürmüş idi.

Hangi bir sahib-i kalemin kudreti olabilirdi ki me’ali-i umûr-ı medeniyete hâdim, ciddi olacak şekil ve heyette bir cerîde neşrini lisana almaya cüret edebilsin?

Bazı mücahidîn-i hürriyetin âmâl-ı zatiyelerinden müberre‘ olarak hamiyeten ve vicdanen saha-i ceberruta dökmek istedikleri kanlarının safvetine mükâfâten kudret-i rabbaniye celâl perdesinden cemâl sahasına nakl-i cilve-i ‘inayet ederek erbâb-ı hamiyetin ‘id-i ruhu ve erbâb-ı ‘ismetin temaşağâh-ı vicdanı olan şahid-i nazenîn-i hürriyet ref’-i nikab dîdar eyledi.

Erbâb-ı ‘irfan ve zekâmız şu nişve-i tecelliye feyza feyz ile cihanı mecbur tahsîn edecek bir surette i’lan-ı serbesti-i kemalât eylemeğe başladılar.

Geçen gün ihvanımızdan Şükrü Beyle görüştüğümüzde (Âmid) namıyla yevmî, üsbü’î neşr olunmak üzere iki adet gazete imtiyazını istihsal eylediğini tebşir ve ol emirde üsbü’îsi çıkarılmak suretiyle bu ‘abd-i hakîrin de mu’avenet-i tahririyede bulunmasını teklif eyledi.

(Âmid) şehri ki ba’de’t-tufan beşeriyetin mehd-i zühûru olan (Diyarbakir) ve (el-Cezire) kıtalarının en kadîm ve bugünkü günde dahi ma’mur bir şehri ve devlet-i Osmanîyenin mühim vilayetlerinin mühim vilayetlerinden birinin merkezidir.

Ezmine-i tarihîyenin ta’ayyunundan beri bu şehri kadîmden zühûr eden fuzelâ, tarih ve edebiyât kitaplarında (Âmidî) diye mezkûrdur.

Kadîmen o kıt’a-i mübârekenin ve ibtidâ-i feth-i Osmaniyândan itibaren dahi o vilayetin nam-ı ‘umumiyesi olan (Diyarbakir) ta’biri bir iki asırdan beri (Âmid) şehrine de isim-i hass olmaya başlamış ve şu son zamanlarda ise o şehri kadîmden zühûr eden üdebâ

¹ Ali Emiri-i Âmidî, *Âmid-i Sevdâ Gazetesi*, Matba’a-i Âmidî, Dersaadet, 7 Şubat 1325, S. 1, s. 1-6.

ve fuzelâ vesair meşâhîre (Diyarbakirli) denilmek ta'ammüm ederek artık (Âmid) ismi külliyyen feramuş olunmaya yüz tutmuştur.

Üç dört sene evvel Fatih Cami'-i Şerîfinde bir icâzet-i ilmîyye cemiyetinde bulunmuş idim.

Silsile-i esâtize-i 'ulemâ bermutâd kemâl-ı tebcîl ile kıraat olunmaya başladı.

'An'ane-i ittisal yedinci, sekizinci tabakalara vâsıl olunca:

- 1- Ve hüve kad aheze 'ani'l-allâme Abdülkerimi'l-Âmidî
- 2- 'Ani'l-allâme Recebi'l-Âmidî şarihü't-Tarîkati'l-Muhammediyye
- 3- 'Ani't-tahrir sahibi't-Tahrir Abdurrahmani'l-Âmidî
- 4- 'Ani'l-fâdili'l-kâmili'l-'allâme Mevlâna Molla Çelebiyyü'l-Âmidî

ibare-i mebcelesi okundu, suret-i teğâfülden görünerek yanımdakilere acaba şu (Âmid) neresi oluyor ki bu kadar esâtize-i celîlenin mehd-i zühûr-ı iftiharî olmuştur? dedim.

Kimi İran, kimi Hindistan, kimi Maveraünnehir kıtalarından bir mahal olmak lazım geleceğini beyan ettiler.

(Âmid) memâlik-i Osmanîyenin bu günkü günde dahi bir vilayeti ve o vilayetin de merkezi olan (Diyarbakir) şehrinin nam-ı kadîm ve sahîhi olduğunu ve şu silsile-i mebceleyi teşkil eden allâmelerin o şehirden zühûr eylediğini menâkıb ve asâr-ı celîleriyle beyan ve hatta 'ulemâ-i Dımişkîyeden Mevlâna Muhammed Eminü'l-Muhyî hazretleri (Hulâsetü'l-Eser Fî A'yâni'l-Hâdî 'Aşer) nam telifinde esâtize-i erba'a-i mezkûreden allâme-i bî nazîr Abdurrahman el-Âmidî hakkında: (ve kanet te'tiyehü'n-nasu mine'l-'Acem ve Maveraü'n-nehr liaheze 'anhu) ibaresini aynen yazıyor ki işte bu zatlar İran ve Maveraü'n-nehr ahalisi bu zevât-ı fâzılâdan ahz-i 'ulûm etmek için (Âmid) şehrine akıp geldiklerini vesika-i katı'a ile dermeyân edince ta'accüb eylediler.

Hal böyle iken (Âmid)'in şu son zamanlarda birdenbire feramuş edilmesi binlerle üdebây-ı kadîmemizin şehrimize olan nisbeti gibi bir şeref ve şanı inzâr-ı 'ammede gâib ediyordu.

İşte Şükrü Bey biraderimizin gazetelerini (Âmid) namına tevsîm etmesindeki birçok fevâidden başka binlerce meşâhir-i fuzelâmızın namlarını ihyâ eylemek gibi bir hamiyeti de ifa ediyorlar ki bilhassa vatan namına şayân-ı takdirdir.

(Âmid) şehri dört yüz seneden beri Diyarbakir vilayetinin merkezi ve Diyarbakir ise kadîm coğrafya kitaplarında hududu gösterildiği üzere (el-Cezire) ve Kürdistan aksâm-ı cismiyesini şâmil ve hatta Ebubekir Behram Dımişkî'nin Coğrafyay-ı Kebir kitab-ı muteberine nazaran Basra körfezine kadar vasıl olduğundan artık (Âmid)'imizin vaktiyle cevelengâh-ı medeniyet olan nasıl bir kıt'a-i mübarekenin ahval ve asâr ve sanayi' ve meşâhirinden bahsedeceği variste-i tafsilidir.

O kıt'a-i vasi'ada Arap, Türk, Kürd, Rum, Ermenî, Keldanî, Asurî, Süryanî gibi birçok anâsır ve akvâm mevcut olduğundan cümlesi beşer, hakikatte yekdiğeriyle birader olan bu akvâm-ı kadîmeyi bir nokta-i ittihad hürriyet cem' etmeye çalışılacaktır. Ahalimizin zekay-ı fitrîleri malumdur. Memurlarımız da bu nokta-i hakikatte gösterecekleri me'ali-i meslek üzerine acaba o kıt'a-i mübarekeden devlet ve memleketimiz için ne menfaatler ne servetler ne sanatlar saha-i aray-ı zühûr olmaz?

Emniyet ve nimet, asayiş gibi saadethalin göstereceği teminat üzerine (Diyarbakir ve el-Cezire) kıtası bihakkın imar ve ihyâ edilecek olursa o kıta-i münbite ve vasi'anın yalnız devlet için netice-i serveti acaba yüz milyon liralari geçmez mi?

Bugün dağlarda şekâvet ve ovalarda zaruretle imrar-ı ömür eden ahalimizin her fırkası devlet için bir istihkâm-ı hamaset ve o kabilelerin her ferdi millet için birer hâdim-i medeniyet şekline girmez mi? Bir kere silsile-i ensâb kabâilimize müracaat buyurulsun.

Eimme-i celile-i mezâhib-i arba'adan müfehharü'l-muvahhidîn İmam Ahmed el-Hanbelî Şeybanî ve kudvetü'l-müslimîn imam-ı eşher, bedr-i ekmel İmam Muhammed el-Şeybanî huzerânın nisbet-i Şeybanîyeleri (Âmid) ile (Musul) arasında bir kabileye aittir.

Endülûsten zühûr eden ruhü'l-'urefâ şeyh-i ekber, kibriyet-i ahmer cenab Muhyiddin el-Arabî et-Tâî ve ser Âmid eshiyây-ı cihan Hatem Tâî ve fusehây-ı kâinatın serfirazı cenab Buhterî el-Tâî ve kezalik buleğây-ı maşrik ve mağribin mümtazı Ebu Temam eş-Tâî gibi hemen cihan-ı İslâmiyet ve medeniyetin her tarafında zühûr etmiş olan ve nam ve şanları kütüb-ü fezâili lebriz eden bu misilli eimme ve 'ulemâ ve 'urefânın revâbit-i silsile-i kadîmeleri (Âmid) ile (Musul) arasında mevcut ve hala sehâvet ve civanmerdlikle meşhur olan (Tay) aşiretine müntemî olduğu görülüyor.

Cenab-ı Hakk Kuran-ı 'azimü's-şanda (İnnâ halaknaküm min zekerin ve ünsâ ve ce'alnâküm şü'ûben ve kabâile lite'ârefü)

Ve vâkıf-ı serâiz-i kainât peygamberimiz efendimiz hazretleri (Ta'Allemû min ensâbiküm mâ tasilûne bihi erhâmiküm) buyurmuş oldukları halde biz ne insanımızı ne erhâmımızı ne de kabâil ve 'aşâirimiz yekdiğerini tanımayıp böyle cehl ve gaflet sinekistânında ğunûde olmamız layık mıdır?

Şu adama ne demeli ki bir zevk-i muvakkat veya bir fânî hayat için ebnây-ı cinsinin yani kardeşlerinin mal ve can ve arz ve namusuna biğayr-i hakkın tecâvüz eder! Şüphe etmem ki bu gibiler insanların yekdiğeriyle kardaş olduklarını ve âba' ve ecdâdının bir noktaya vâsıl olduğunu bilmeyen ve düşünmeyen gafillerdir.

(Diyarbakir) ve (el-Cezire) kıtasını, zulm-ü istibdad hakikaten dilhûn bir hale getirmiştir

Cennet ırmakları namıyla maruf olan o koca Dicle ve Fırat nehirleri zalim ve gafil insanlarla hem-ahenk cereyan olarak güya ki mazlumların gözyaşından hâsıl olmuş gibi o münbit sahraları seylabe-i hücumlarıyla harabezâra çeviriyorlar!

Sahralarımız size altın verelim, nehirlerimiz sizi ihyâ edelim, madenlerimiz sizi zengin eyleyelim, topraklarımız, kumlarımız size billurlar camlar, çiniler, fağfurîyeler, kâşiler istihzar edelim diye lisan-ı hal ile feryad ediyorlar.

Biz ise hakikatte pembe-i gafletle tıkanmış kulaklarımız, görmez gözlerimiz, tutmaz ellerimizle onları reddediyoruz. Biz saadeti namussuzlukta, ikbâli gaddarlıkta arıyoruz. Bin liraya mâlik olanlarımız diğerinin yedinde gördüğü beş kuruşa haset ediyor, göz dikiyor. Yüz kuruş maaşa nâil olursak yüz elli kuruş maaş alanın ayağını öpmek ve bilakis elli kuruş maaş alanın da tepme ile kafasına vurmaya levâzım-ı şereften addediyoruz. Yalancılığı, riyakârlığı, münâfıklığı, sarhoşluğu elhâsıl bir mülkü batırmak ve mülk hasletli birademleri ezdirmek için her bir mel'aneti hâiz olan bir adama sahip rütbedir, zengindir, diye peresteşler etmeyi vazife biliyoruz ve kendimizi o zata beğendirmek için daha ziyade yalancılıkta ve müdâhinlikte isbât-ı ehliyet etmeye çalışıyoruz. Vakı'a bu haller devr-i istibdâdın yılan gibi kamçısı, dinamit gibi kuvvâ-i icrâiyesi idi.

Bu mesleklere sülûk edenler hamiyetsiz ve hain idi, fakat jurnalcılık ve hafiyelikle can yakanlar müstesna olmak şartıyla sâirlerinin noksan-ı kemâlî itibariyle bir dereceye kadar mazûr idi.

Şimdi ise nûr-i hürriyet dünyayı tuttu. Herkes kavlinde, filinde, mesleğinde serbest oldu. Hâla garezkârlığa, haksızlığa, yalancılığa mest-i gurûr ikbal olmaya cüretimizden dolayı niçin vicdanımızdan olsun utanmıyoruz?!

Ey ihvân-ı kirâm! Ben bu sözleri yazmayacaktım, ben (Diyarbakir) ve (Kürdistan) kıtasından zühûr eden bazı meşâhirden bahsedecektim, bilmem nasıl oldu da bu berzaha düştüm, artık yazmış bulundum:

“ Bir ahdır âsimana gitsin”

Saded-i kelimamız vatanımızdan yetişen bazı meşâhire dair idi. Fatih gibi bir padişah-ı zîşana muallim-i kâmil olan meşhur Ahmed Şemsüddin Goranî hazretleri, İmam Süyutî'nin Tabakât-ı Nühât'ında mestûr olduğu üzere Kürdistan'dan zühûr ederek Diyarbakir (Âmid) civarında Hasankeyf “Hısnı Keyfa” şehrinde tahsil-i ‘ulûm ile Mısır’a ve oradan da Derseâdet’e gelerek öyle bir padişah-ı hekîmin üstadı ve vasıta-ı irşadı olmuştur.

Şeyhülislam meşhur Ebü's-Süüdi'l-‘İmâdî hazretleri gibi faziletine, dehasına dünyayı hayran eden bir barika-i zekâ ‘İmâdî nispetinden dahi anlaşılacağı üzere pederleri Şeyh Muhyiddin Yavusî onun pederi de Mela Mustafay-ı ‘İmâdî’dir ki meşhur ‘İmadüddin Zengî’ye mensup Kürdistan’da vaki’ ‘İmâdiye şehrendendir.

Meşhur İmam Zehebî hazretleri gibi Mısır kıtasının üstâdü'l-esâtizesi İbn-i Nebate’ler gibi hutebây-ı bî nazîri (Âmid) civarında vaki’ Meyyafarkin’ dendir.

Şeyhülislam-ı binam-ı Abdüsselam Takyüddin gibi Kudüs'te, Mısır'da üstad-ı vahîd olan allâme ve İbn-i Teymiye şöhretiyle bu silsileden zühûr eden birçok efâzil-i fuzelâ (Âmid) ile Urfa civarında olup şimdi enkazı bile kalmayan o meşhur Harran şehrinin yadigar-ı kıymetkarlarıdır.

Hazreti Necmüddin-i Kübrâ gibi tacü'l-'urefânın üstad-ı enveri e'âzım-i evliyaullâhtan 'Ammâr Yasir hazretleri, 'umdetü'l-müfessirîn Hisamüddin hazretleri, koca bir Kürdistan kıtasını himmet ve gayreti ve fazl ve kemali neticesi olarak devlet-i Osmanîye'ye kemal-ı yesr ile ittiba' ettiren Hekimüddin İdris hazretleri Kürdistan'da vaki' Bitlis şehridir.

Avrupa'yı ikaz eden ve feyz-i medeniyete gark etmeye essü'l-esas olan mazhar-ı kemalât-ı kerrûbî Yusuf Selahüddin-i Eyyûbî gibi nur-i 'uyûn-i ümmet hep bu kıta-i mübârekenin mahsûl-i yegâneleri değil midir?

Şemsü'l-muvahhidîn İmam Seyfüddin Âmidî'nin Ahkâmü'l-Ahkâm'ından telhîsen meydana getirdiği (Muhtasar-ı Müntehâ) ile hala cihanın mazhar-ı takdiri olan meşhur İbn-i Hacib'in pederi Kürd kavm-i necîbinden idi.

Üdebây-ı kadîmemizin birinci serfirazânından olduğunu

Yerû'u hesahû hâliyetel-'izari
Fetelmisu canibe'l-'akdin'nazîm²

gibi havârik-i asâriyle kâinata itiraf ettiren ve (Âmid) şehrinde en cesîm bir kütüphane inşa eden edîb-i ekrem ve vezir-i a'zam Ebü'n-Nasr Ahmed bin Yusuf Menâzî hazretleri bu günkü günde en vahşi bir kavim haline giren Dersim ekrâdının (Mazgird) kasabasından zühûr etmiştir ki böyle zevât-ı 'âlîyenin binde birini ta'dât eylemek kitaplar teşkil etmeye mütevakıftır.

İşte memleketimizi ta'mik ve insanımızı tedkik ve ahlakımızı ıslah edecek olursak mefâhir-i kadîme-i vataniyemizle her zaman iftihar edebiliriz.

Biz vatanımızı kemâl-ı hüsn-ü niyetle i'mara gayret ve hususıyla bunun mevkûf münevveri olan ahlakımızı ıslah için sarf-ı nakdine-i gayret etmesek o eslâf-ı nâcîyenin ahlâfıyız diye iftihar edemeyiz zira (Kâle yâ Nûhu innehu leyse min ehlike innehu 'amelün gayru sâlihîn) nass-ı celîli bu müdde'âyı kesmiş atmıştır.

(Âmid) şehrinin ve bu münasebetle (Âmid) gazetesinin rabîta-i hakikiyesi yalnız (Diyarbakir) ve (el-Cezire) ve (Kürdistan) kıtalarından da ibaret değildir.

² Müşarûn ileyh Ebü'n-Nasr Ahmed bin Yusuf el-Menazî'nin şu beyti Haleb ile Menbec arasında Bera'â nam vadideki çeşmenin ab-ı revanının safvet ve letafeti hakkındadır.

(Meal-i Beyit)

Suyun rikkat ve letafetiyle derunundaki ufâcık çakıl taşlarının lem'ân ve safvetini benât-ı mehpeykeran müşahede ettikçe gerden siminlerindeki gerdenlik denilen akd-ı nefsin rüşesi çevrilmiş de cevâhir ve incileri suya dökülmüş zannederek telaş ve endişe ile boyunlarındaki akd-ı manzumu teftişe mecbur olurlar idi.

Silsile-i insanımızı ta'mîk eyledikçe görüyoruz ki Hindistan'dan, İran'dan, Yemen'den Derseadet'ten ve memâlik-i Osmanîye'nin 'umûm şehirlerinden (Âmid) şehrine birçok meşâhir gelerek tavattün etmiş ve (Âmid)'den de o memleketlere birçok fuzelâ 'azimet ederek oralarda şehrimize mensub birçok silsileler zühûra gelmiştir.

Gazetemiz bu cihetlerin de silsile-i revâbitini ira'e edecektir.

Bundan daha ilerisini de göz önüne getirecek olursak Sünbülzâde Vehbî merhum nuhbesinde

Keşti-i Nûh indi ki	Dağ dahi Cudi ki o
(Âmid) ve (Musul)	Meyanında göründü bana

beyan eylediği üzere ebü'l-beşer-i sâni Hazreti Nuh efendimizin bade't-tufan sefine-i mu'ciz nemaları istivâ eylediği Cûdî cebel-i mübareği (Âmid) ile (Musul) meyanında ve vilayetimiz dahilinde olmasına ve kâffe-i coğrafiyûn ve ashâb-ı tevârih kavlince küre-i 'arz üzerinde insanlar en evvel bu kıt'ada müctemi' olup ondan sonra sair bilâd ve kıta'ât-ı zemine münteşir olmalarına nazaran vilayetimizin merkez-i evvel intişâr-ı beni Adem olmak kadar kıymettar bir kademî itibarıyla bütün akvâm-ı mevcudât ve üdebây-ı kâinât ile bir silsile-i revâbiti hâiz olduğu tasavvur olunabilir.

İşte bu kıta-i kadîmenin merkezi bulunan bir memleket namına gazete zühûruna bâdî olan Şükrü Bey kardeşimize borçlu olduğumuz teşekküranı ifâ ile beraber gerek (Âmid) ve (el-Cezire) ve (Kürdistan) kıtalarının bu günkü günde mevcut ve meşhur olan üdebâ ve hutebâ ve fuzelâsının mansur ve manzum nâfi' eserlerine ve gerek yukarıda silsile-i revâbitini beyan eylediğimiz 'umûm üdebây-ı cihan ihvânımızın tevhîd-i insaniyet ve tevsîk-i revâbit hukuk ve muhabbet hususundaki efkâr-ı hekîmânelerine Şükrü Bey biraderimiz (Âmid) cerîdesinin her sahifesini küşade ve âmade bulundurduğundan birçok erbâb-ı kalemin bizimle hem-ahenk, hamiyet ve hakikat olmak hususundaki mu'âvenet ve himmetlerini derîğ buyurmayacaklarını ümit ederim.

تقاب دمدار ابدی .
 ارباب عرفان و ذکاوت شوشه نعلی فیض
 ایله جهانی مجبور تحین ایدجک بر صورتده اعلان
 سرستی کالات ایلکه بلشادیلر .
 کین کون اخواتیندن شکرلی بکه کورشدیکمزد .
 (آمد) نملیه بوی ، اسبوعی نثر اولتوق اوزره
 ایکی عدد غزه امتیازنی استحصال ایلدیکنی تیشیر
 واول امرده اسبوعیسی جفاوق صورتیه بوعد
 حقیقلنده معالوت تحریعه بولمنسی تکلیف ایلدی .
 (آمد) شیری که بعد الطوفان شریکله مدهظهوری
 اولان (دیلریک) اول (الجزیره) قطعه لریک کتدی بو کوکی
 کونده دخی معمور بر شیری و دولت غنایسک مهم
 ولایتلرین برینلده مرکزدر .
 لزمتله لرغیبسک نعلین بری بوشر قدیندن
 ظهور ایلن فضلا ، لایح و ادیبست کتابلرکده
 (آمدی) ده مذکوردر .
 قديتا اولقطه مبارکک . ابتدای فتح غنایسکدن
 اعتباراً دخی اولایسک نلم عمومسی اولان (دیلریک)
 تعمیری برایکی عصر دیری (آمد) شهرسده اسم
 خاص اولغه بلشلاش و شوو صوک زمانلرده ایسه
 اوشهر قدیندن ظهور ایلن ادا فضلا وسائر مشاهیر
 (دیلریک) دنیلک تعم ایلرک ارقی (آمد)
 اسی کلیا فراموش اولتوقه یوز طومنتدر .
 اوج درت سه اول قانع جامع شرفنده راجازت
 علم جمعینده بوئش ایلیم .
 سلسله اسانده علما بر معاد کال تجیل ایلقرات
 اولتوقه بلشادی .
 عنعنه اتصال بدخی سکزنجی طبقه واسل
 اولنجی :
 ۱ وهو فاخذ عن العلامة عبدالکرم الآمدی
 ۲ عن العلامة رجب الآمدی شارح الطریقه المحمدیه
 ۳ عن البحر صاحب التحریر عبدالرحمن الآمدی

مرکزی و دیلریک ایسه قدیم جغرافیای کتابلرکده
 حدودی کورشدیلرکی اوزره (الجزیره) و کردستان
 قطعه لریک اقسام جیبسه سن شامل وحن ابوبکر بهرام
 دمقینک جغرافیای کیر کتاپ معتبره نظرأ بصره
 کورقوبه قدر واصل اولدیندن ارقی (آمد) مزک
 وقیه جولانکه مذنب اولان فصل برقطه مبارکک
 احوال و آثار و صنایع و مشاهیرین بحث ایدجکی
 وارسته قصیدر .
 اولقطه واسعه عرب، ترک، کرد، روم، ارمی ،
 کلدانی تور، سریانی کبی رجوق عناصر و اقوام موجود
 اولدیندن جهسی بشر، حقیقتده بکدی که برادر
 اولان بوالوام قدیمیه برقطه اتحاد حریت جمع ایشک
 چالیشجهتدره اعجازک ذکی فطریاری معلومدر .
 مامورلرترده بوقطه حقیقتده کورسده جکری معالی
 مسک اوزرته عمیا اولقطه مبارکدن دولت و ملکتکنر
 ایچون نه منفعتله نه ثروتله نه صنعتله ساحه آرای
 ظهور اولر ؟
 انیت ونعت آسایش کی سادخالک کورسرجکی
 تأمینات اوزرته (دیلریک) و الجزیره) قطعه سی
 بحق اعمار واجبا ایدله جک اولورسه اولقطه منته
 وواسمه ک بلکر دولت ایچون نتیجه تروق عمیا یوز
 ملیون لیرالی کیمزی ؟
 بوکون طاعلرده شقاوت و اووهلرده ضرورتله
 امرار عمر ایلن اعجازک هرقرقسی دولت ایچون
 راستحکم حلس و اوقیلرک هر فردی ملت ایچون
 بر خادم مدینت شکله کیمزی ؟ برکزه سلسله
 انساب قائلرزه مراجعت بیورلسون .
 ائمه جلیله مذاهب اربابیند منضر الموحدین
 امام احمد الحنبلئ شیبانی وقدهو للمسلمین امام اشیر
 بدر اکل امام محمد الشیبانی حضراتسک نسبت
 شیبانیلری (آمد) ایل (موصل) لورسند برقیلیه
 چو بر بیورلر !
 اندلسدن ظهور ایلن روح العرفا شیخ
 اکبر، کیریت احمر حسابیحی الدین العریق الطائی
 وسر آمد اسخای جهان حاتم طائی وفضای کتاتک
 سرفرازی جناب حنزی الطائی وکتاب اذکیای بلغای
 مشرق و مغربک متنازی ابو تمام الطائی کین مان جهان
 اسلامیت ومدینتک هر طرفده ظهور ایتش اولان
 و نام و شائلی کتب فضالی لریز ایلن بوئنگو ائمه
 و علمای و عرفا ک روابط سلسله قدیمیه لری (آمد) ایل
 (موصل) ارسند موجود و حالا سخاوت
 و جوادتردلکه مشهور اولان (طی) عشرینه منسی
 اولمینی کوریلرور .
 جناب حق قرآن عظیم الشانده (۱۱) خلتاقم من
 ذکر واتی و جملنا ک شوفا و قیال انمارنوا
 وواقف سرائر کشتات پیغمبر من اقسدم
 حضر تلری ده .
 (قلنوا من انسابکم ماتلون به ارحمکم)
 بیورمش اولدقاری حاله زنه انسانتری نه ارحمتری ،
 نده قائل و عشرین من بکدی کیری طایموب و بلهجل
 و غفلت سکتاننده غنوده اولامز لا شیدر ؟
 شو ائمه نبعیالی که بزوق موقت و ابرقانی حیات
 ایچون انای جنسک ، یعنی قارداشلریک مال و جان
 و عرض و ناموس بئیر حق تجاوز ایلر ؛ شه انهمکه
 بوکیلر انسانلرک بکدی که قارداش اولدقاری و آله
 واجداریک برقطه واصل اولدقاری سلیمان و دستنمای
 غاظر در .
 (دیلریک) و (الجزیره) قطعه منسی ظلم استبداد
 حقیقه دظون برحاله کتیرمشدر .
 جنت ابرقاری نملیه معروف اولان اوتوجه
 دجه و فرات نهر لری ظلم و غفلت انسانلرله هم آنک
 جریان اولهرق کوا که مظلوملرک کوزایسندن حاصل
 اولش کی اومنت بھرامی سیلابه هجوملرله خرابه ازاره
 چو بر بیورلر !

عمر از من سزه آتون و برمه، نهر لرم سزی اجا ایدم، معدنلر سزی زنگین ایلیم، طور اقرم، قوملر سزه بلور لر جاملر، حیدیلر قفقور لر کاشیلر استحضار ایدم دیلمان حال ایله فریاد بیور لر .

بعض مشاهیردن بحث ایدم حکیم، بلم نصل اولدی ده بور زخه دوشدم، ارقق یازمش بولدم: « بر آهدر آسابه کیتسون »

مدد کلامز و طمغزندن بیتمن بعض مشاهیر دأثر ایدی . قانع کی بر ایدشاه ذبیحاه معلم کامل اولان مشهور احمد شمس الدین کوردانی حضرت تازی امام سیوطی تک طقات نخاندده مسغور اولدنی اوزره کردستانن ظهور ایدرک دیلر بکر (آمد) جورانده حکتیف « حصن کفی » شهرنده تحصیل علوم ایله مصره واراندنده درس مادمه کلرک اوله بر ایدشاه حکیم استادی و واسطه ارشادی ارشدیر .

ایله قناسنه اورمنی لوازم شرفندن عدد ایلیوروز . بالایی، دیار کانی، مناقلی، سر خوشلی حاصل برملکی بارمنق و ملک خضالی بر ایدلری ایزد، مق ایچون هر بر ملتی حائر اولان بر آده صاحب تبه در زنگینر .

ده بر سندر ایچکی دلفینه بیلیوروز و کندیز ایوانه بکندمک ایچون ده ایزده بالاییقنده و مدها لکنده اسباب اعلیت ایچکی جالبشوروز : واقعا بو حال دور استبداد کی ایلان کی قامچیسی، دسابت کی قوام جرابیله می ایدی .

بوسلکده سلو ایدنلر جمنسرو خان ایدی، فقط زور لاییقی و خنیله لکه جان باقار مستقی اوقع شرطیله سائر لر تک نقصان کالی اعتباریله بر درجه فخر معدود ایدی .

شمدی ایسه نور حریت دنیان طوبدی، هر کس قولده، قلندده، مسلکندده سریمت اولدی، حالا غرضکار لکه خنیز لئه بالاییقنده مستغروب اقبال ایلنه جرابیزدن طولانی بیچون وجدلر توند اولسون اوتانیوروز!!

ای اخوان کرام . بن بوسوزلی یازمه حقیقه، بن (دیلر بکر) و (کردستان) قطع مستمن ظهور ایدن

اوردوبانی اعظاملندن و فیض مدینه شرقی انکسار اساس اولان مظهر کالات کوردی یوسف صلاح الدین ابوبی کی بر نور عبون امت هب و قطعه مبارکه تک حصول بکانه لری دگیلمر ؟

شمس الموحیدن امام سفالدین آمدنیک، احکام الاحکامندن لخصاً میده ا کتیر دیک (مختصر منشی) ایله صلاحی تک مظهر تقدیری اولان شهروان حاجیک بدی کرد قوم نخیندن ایدی !!

ادبی قدیمه مرک برنجی سر فراز اسندن اولدینی

بروع حصاه حاله العفاری

فتمس جانب العفد التظیم [۸]

کی خورق الربه کاشانه اعزانی ایتدین و (آمد) شهرنده ک جسم بر کتبخانه انشا ایچون ادیب

اکرم، وزیر اعظم ابوالضر احمد بن یوسف مازنی حضرت تازی بو کونکی کوندک وحشی بر قوم حاله کین دریم اگر ایدنیک (مازرکده) قصبه سندن ظهور ایشمدر که بوله ذوات عالیله بیکجه برنی نمدک ایچک کتابلر تشکیل ایچکی متوقندیر .

اشته مملکتیمز تعقیق و انسابتز تعقیق و اخلاقیمز اصلاح ایدمک اولورساق مفاخر قدیمه و طیمزله هر زمان اقتضای ایدمیلیرز .

بز و طمغزنی کال حسن نیشله اعصاره غیرت و خصوصیه بو تک موقوف منوری اولان اخلاقیمز اصلاح ایچون صرف قدیمه غیرت ایتزسک اولساق

[۸] منار الیه ابوالضر احمد بن یوسف التازیکی شو بیی حلب ایله منیع ارسندده بر انا نام و ایدکی بنسه کتاب روانک صفوت و لغاتی حتمندیر . (مالکیت)

صوبک رفت و لغاتیله دروسه کی اوقع جاقی طالع لر تک لک لک و صوفی بیان میبکران مشاهد ایچکی کوردن سبیلر نده کی کوندک دلاله غنه تقدیک رنشی جوبولشده جواهر و جوی صوره درکش ظن ایدرک لایزال دینت ایله یولزنده کی غنمنظور نیتت عبود اولورل ایدی .

تایه تک اخلاقیمز ده اختصار ایدمیز زرا (قل یوح ایه لیس من اهک انه عمل غیر صالح) نص جلیلی و مدعایی کیش آتشدیر .

(آمد) شهرتک و یونسبتله (آمد) غزتمسک رابطه حقیقی ایچکی (دیلر بکر) و (الجزیر) و (کردستان) قطع لر غننده عبارت دکلدر .

سلسله انسابتز تعقیق ایچکی کور بیورز که هندستان، ایران، چین، در سعادت و مالک غنایه تک عموم شهر لرندن (آمد) شهرت بر جوق مشاهیر کلرک توطن ایش و (آمد) دنده اولمکننده بر جوق فضلائر من ایدرک اولر اده شهرت زده منسوب بر جوق سلسله ظهوره کیشدر .

غزتمز بو جهنم کده سلسله روابطی اراهه ایدمکلر .

بو دن دها ایلیورسده کوز ارکته کتیر جک اولورساق سبیلر ده وهی مرحوم نخمسنده

کشیق نوح ایدمکی طایع دخی جودی که او (آمد) و موصل) میاشنده کور بندی بکا

بیان ایدمکی ارزده ابوالشرافی حضرت نوح ایدمک بعد الطوفان سفینه میجز غاری اسوا ایدمکی جودی جبل مبارکی (آمد) ایله (موصل) میاشنده و اولانغز داخلنده ارسنه و کافه جنر ایتون و احساب تواریخ قولنج کوره ارض اولورند، انسانلر ک اول بوقطعه .

بجتم اولوب اذن صکره سائر اولاد و قطعات زینت منتسر اولدیرنه نظراً اولانغز مرکز اول انتشار بی آدم ایلن قدر قیتمدار برقدی اعتباریله شون اقوام موجودات و ادبی کاشات ایله برسلسله رواطی حائر اولدینی تصور اولمیلیر .

انت بوقطه قدیمه کی مرکزی بولان بر مملکت نامه غزته ظهورت ایدی اولان نسکری تک قرداشتمزه بودجی اولدینغز تنکرانی ایا ایله بار کرک (آمد)

